

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 38Ek/3392/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122502843
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Šnapková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6122502843.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, práv. zast.: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679 proti povinnej: C. L., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom M. XXX/X, XXX XX O., na vymoženie 1 093,85 eura s príslušenstvom, vykonávanej súdnym exekútorom: JUDr. Michal Brožina, so sídlom exekútorského úradu Stropkovská 633/3, 089 01 Svidník, pod sp. zn. 12EX 257/23, o sťažnosti povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 38Ek/3392/2022 zo dňa 24. mája 2023, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 38Ek/3392/2022 zo dňa 24. mája 2023 **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Vyšší súdny úradník Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „vyšší súdny úradník“) uznesením sp. zn. 38Ek/3392/2022 zo dňa 24. mája 2023 výrokovou vetou I. rozhodol, že súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietá, výrokovou vetou II. rozhodol, že povinný voči oprávnenému nemá nárok na náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie a výrokovou vetou III. rozhodol, že oprávnenému voči povinnému priznáva náhradu trov exekučného konania vo výške 51,88 Eur, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie. V odôvodnení uznesenia podrobne rozpisal dôvody svojho rozhodnutia.

2. Proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, povinná v zákonom stanovenej lehote podala sťažnosť.

3. Oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu, žiadal sťažnosť povinnej ako nedôvodnú zamietnuť.

4. Sudca k veci udáva nasledovné:

5. Podľa § 200 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na exekučné konania sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

6. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.

7. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

8. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

9. Po preskúmaní sťažnosti povinnej proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka sudca dospel k záveru, že táto bola podaná včas, ale je v celom rozsahu nedôvodná. Skutkový stav v napadnutom uznesení bol vyšším súdnym úradníkom zistený správne, z takto zisteného skutkového stavu bol vyvodený správny právny záver, ktorý bol náležitým spôsobom odôvodnený. Preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, aplikujúc pritom ustanovenie § 202 ods. 2 Exekučného poriadku.

10. Nad rámec uvedeného, sudca k sťažnosti povinnej poukazuje na koncentračnú zásadu vyjadrenú v ustanovení § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, v zmysle ktorej povinný musí uviesť a uplatniť všetky právne skutočnosti, ktoré nastali ku dňu podania jeho návrhu na zastavenie exekúcie. Z predmetného ustanovenia zákona je preto zrejmé, že pri rozhodovaní súdu o návrhu povinného na zastavenie exekúcie (ako aj o sťažnosti povinného) sú podstatné tie právne skutočnosti, ktoré povinný uviedol v návrhu na zastavenie exekúcie a nastali do dňa podania tohto jeho návrhu na zastavenie exekúcie. Prípadné ďalšie tvrdenia povinného reagujúce na vyjadrenie oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie, príp. uvedené iba v sťažnosti, sú pre rozhodovanie súdu irelevantné.

11. Súd rešpektujúc dôležitosť právnej teórie a právnych pojmov k uvedenému dodáva, že súd nemusí v odôvodnení rozhodnutia reagovať na všetky namietané skutočnosti a dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných stranou. V tomto rozsahu súd poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu SR z 19. mája 2009, sp. zn. II. ÚS 200/09, z právnej vety ktorého vyplýva, že odôvodnenie rozhodnutia nemusí dať odpoveď na každú poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby spravodlivé súdne rozhodnutie reagovalo na podstatné a relevantné argumenty účastníka konania, a aby mu dalo jasnú a zreteľnú odpoveď na riešenie konkrétneho právneho problému (obdobne napr. II. ÚS 193/06, III. ÚS 198/07). V obdobnom znení je aj nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 675/2014-40, v rámci ktorého ústavný súd uviedol, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníka konania, je však povinný na zákonom predpokladané a umožnené procesné úkony účastníka primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným právom (porov. v tomto zmysle IV. ÚS 252/04, IV. ÚS 329/04, IV. ÚS 340/04, III. ÚS 32/07), najmä s ustanovením § 157 ods. 2 OSP (v súčasnosti § 220 CSP), v ktorom sú upravené náležitosti odôvodnenia.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie.